Ἔτος Α΄. Ἐν Ἑρμουπόλει τῇ 14 Μαΐου 1911. Ἀριθ. 15.

Τὸ Βῆμα

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ

ΓΡΑΦΕΙΑ "ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ ΠΑΤΡΙΔΟΣ,,

ΠΑΝΤΩΝ ΠΑΤΡΙΣ ΤΙΜΙΩΤΑΤΟΝ

Ἰδιοκτήτης Ρ. ΓΑΒΑΛΑΣ

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΑΠΑΞ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΤΟ ΕΝ ΓΑΛΛΙΑ ΔΥΣΤΥΧΗΜΑ

Εἴπερ τις καὶ ἄλλος λαὸς μάλιστα ὁ Ἑλληνικὸς βαθύτατον αἰσθάνεται τὸ ἄλγος τοῦ Μεγάλου Γαλλικοῦ Ἔθνους ἐπὶ τῷ ἀδοκήτῳ θανάτῳ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν στρατιωτικῶν Μπερτὼ, ἐπιλέκτου τῆς Γαλλίας τέκνου, καὶ τῷ βαρεῖ τραυματισμῷ τοῦ Προέδρου τῆς Γαλλικῆς Κυβερνήσεως κ. Μονὶς, ὅστις, μὲ ὅλας τὰς παρεχομένας ἐλπίδας τῆς διασώσεως τοῦ μεγάλου ἀνδρὸς, ἤδη ἀναμφισβήτητον καθίσταται ὅτι τεθήσεται ἐν ἀπομαχίᾳ τῆς Πολιτικῆς δράσεως τοῦ Μεγάλου Γαλλικοῦ Ἔθνους. Καὶ λοιπὸν ἐκτὸς τῶν ἀμέσων θυμάτων, τὰ ὁποῖα μέχρι σήμερον κατὰ δεκάδας ἀριθμεῖ ἡ νέα ἐφεύρεσις τῆς ἀεροπορίας διὰ τῶν πτητικῶν μηχανῶν, ἔχομεν καὶ μάρτυρας τῆς ἀνθρωπίνης ἐπινοήσεως καὶ ἐπιστήμης, παρακολουθοῦντας μετὰ πόθου τὰς τεραστίας προόδους τῆς ἀεροπλανητικῆς τόλμης. Κατόπιν τῶν καθ' ἡμέραν ἑκάστην ἀγώνων, θυσιῶν εἰς αἷμα καὶ χρῆμα, ἀκραδάντως δύναταί τις νὰ πιστεύσῃ ὅτι τὰ πρωτεῖα καὶ ἐν τῇ τέχνῃ ταύτῃ τοῦ Ἰκάρου κατέχει τὸ εὐγενὲς καὶ προοδευτικὸν Γαλλικὸν Ἔθνος. Ἐκεῖ, ἔνθα ἡδύνατό τις νὰ νομίζῃ ὅτι λατρεύεται κατ' ἐξοχὴν ἡ ὕλη, ἡ ἡδονὴ καὶ ἡ τέρψις, ἐκεῖ τὸ πνεῦμα διὰ τῶν γιγαντιαίων αὐτοῦ ἐπιστημονικῶν ἁλμάτων ἐπισπᾶται τὸν θαυμασμὸν σύμπαντος τοῦ κόσμου, ὑπὲρ οὗ φιλανθρώπως καὶ ἀλτρουιστικῶς ὅλως χρησιμοποιεῖ καὶ διατίθησι τὰς ἐπιστημονικὰς καὶ βιοτεχνικὰς αὐτοῦ δυνάμεις. Ἐκεῖ πειραματιζόμενος ἀποθνήσκει ὑπὲρ τῶν πολλῶν ἔξοχος Ἀσκληπιάδης, ἐνοφθαλμισθεὶς δι' ὀρροῦ φθισιώντος, ἐν γνώσει τῶν φθοροποιῶν ἀποτελεσμάτων, ἁπλῶς μόνον ἵνα παρατηρήσῃ. Καὶ ἐὰν ἡ Ἀμερικὴ δικαίως καυχᾶται διὰ τὸν Edisson, δικαιότατα τὸ Μέγα Γαλλικὸν Ἔθνος ὑπερήφανον δύναται νὰ καυχᾶται διὰ τοὺς πολλοὺς μάρτυράς του, ἐργαζομένους ὑπὲρ τῆς σωτηρίας τῆς ἀνθρωπότητος. Ἐπὶ τῷ συμβάντι δυστυχήματι, καιρίως πλήξαντι οὐ μόνον φίλον Ἔθνος, ἀλλ' εὐεργέτην, μεγίστας παρασχόντα ὑπηρεσίας εἰς τὴν Ἐθνικὴν ἡμῶν ἀποκατάστασιν, ἡ Ἑλλὰς, ἀρρήκτως συνδεομένη διὰ τῶν δεσμῶν τῆς εὐγνωμοσύνης, ἐκφράζει τὰ εἰλικρινῆ καὶ ἐγκάρδια συλλυπητήρια αὐτῆς καὶ εὔχεται ὑπὲρ τοῦ Γαλλικοῦ Ἔθνους, ἵνα ἐς ἀεὶ πρωτοστατῇ ἐν τῇ τέχνῃ καὶ Ἐπιστήμῃ, εἰς τὸν Βωμὸν τῶν ὁποίων ἑκάστοτε προσφέρει ἑκούσια θύματα τὰ εὐγενῆ τέκνα αὐτῆς.

ΣΥΛΛΥΠΗΤΗΡΙΑ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΒΟΥΛΗΣ

Πρόεδρον Γαλλικῆς Βουλῆς

ΠΑΡΙΣΙΟΥΣ

Ἡ Ἑλληνικὴ Βουλὴ συμμεριζομένη τὰ αἰσθήματα τοῦ Γαλλικοῦ Ἔθνους συμμετέχει τοῦ πένθους αὐτοῦ ἐπὶ τῷ θανάτῳ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν Μπερτὼ καὶ τῆς γενικῆς συγκινήσεως ἐπὶ τῷ τραυματισμῷ τοῦ πρωθυπουργοῦ κ. Μονὶς, μαρτύρων τοῦ καθήκοντος ὅπερ ἐνέπνευσεν ἀείποτε τοὺς πολιτικοὺς ἄνδρας τοῦ Μεγάλου καὶ Εὐγενοῦς Γαλλικοῦ Ἔθνους, ἵνα ἡγῶνται πάσης πνευματικῆς καὶ ἐκπολιτιστικῆς κινήσεως, στηρίζοντες καὶ ἐνισχύοντες τοὺς ἐργάτας αὐτῆς πρὸς δόξαν καὶ θρίαμβον τοῦ Γαλλικοῦ πνεύματος, διέκοψεν ἐπὶ τῇ ἀναγγελίᾳ τοῦ δυστυχήματος τὴν συνεδρίασιν αὐτῆς καὶ ἐνετείλατό μοι ἵνα γένωμαι διερμηνεὺς πρὸς τὴν ὑμετέραν ἐξοχότητα καὶ δι' ὑμῶν πρὸς τὴν Γαλλικὴν Βουλὴν τῶν ἐγκαρδίων συλλυπητηρίων τῶν ἀπορρεόντων ἐκ τῆς εἰλικρινοῦς εὐγνωμοσύνης καὶ ἀγάπης, ἥτις εἶνε ἐριζωμένη βαθέως ἐν τῇ Ἑλληνικῇ καρδίᾳ ὑπὲρ τοῦ φιλελευθέρου Γαλλικοῦ Ἔθνους.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Βουλῆς

Ν. Γ. Στράτος

Ὁ Πρόεδρος τῆς Γαλλικῆς Βουλῆς ἀπήντησεν εἰς τὸ συλλυπητήριον τηλεγράφημα τοῦ προέδρου τῆς Ἑλληνικῆς Βουλῆς ὡς ἑξῆς :

Α. Ἐξοχότητα Ν. Στράτον

(Πρόεδρον τῆς Βουλῆς τῶν Ἑλλήνων)

ΑΘΗΝΑΣ

«Λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ ἀπευθύνω πρὸς τὴν Ὑμετέραν Ἐξοχότητα τὰς ζωηράς μου εὐχαριστίας διὰ τὴν ἔνθερμον ἐκδήλωσιν δι' ἧς ἡ Ἑλληνικὴ Βουλὴ γενναιοφρόνως συμμετέχει εἰς τὸ πένθος ἡμῶν, παρακαλῶν Ὑμᾶς ὅπως διαβιβάσητε εἰς τοὺς Ἕλληνας βουλευτὰς τὴν ἔκφρασιν τῆς βαθείας εὐγνωμοσύνης ἣν ἐμπνέει εἰς τὴν Γαλλικὴν Βουλὴν τὸ πολύτιμον τοῦτο τεκμήριον τῆς συμπαθείας καὶ ἀλληλεγγύης».

Ε. Μπρισσὸν

(Πρόεδρος Γαλλικῆς Βουλῆς).

Η ΔΙΚΑΣΤΙΚΗ ΙΣΟΒΙΟΤΗΣ

Πανταχοῦ καὶ πάντοτε, ἀπὸ τῆς ἀπωτάτης ἀρχαιότητος, οἱ διαχειριζόμενοι τὴν δικαιονομικὴν ἐξουσίαν κατεῖχον ἐξέχουσαν ὅλως ἐν τῇ πολιτείᾳ θέσιν, ἀφ' ἧς ὅμως ἀπὸ τοῦ ΙΗ΄. αἰῶνος ἐκράτησεν ἡ τοῦ Montesquieux θεωρία τῆς διαιρέσεως τῆς πολιτικῆς ἐξουσίας εἰς τρεῖς διακεκριμένας ἀπ' ἀλλήλων ἐξουσίας, τὴν Νομοθετικὴν, τὴν Νομοτελεστικὴν καὶ τὴν Δικαστικὴν, ἔκτοτε ἡ δικαστικὴ — ἡ ἑρμηνευτικὴ δηλαδὴ τῶν Νόμων — ἐξουσία ἐγένετο τὸ ἀντικείμενον τῆς ἰδιαζούσης μερίμνης ὅλων τῶν πολιτειολόγων καὶ τῶν Νομοθεσιῶν.

Ἀξιοῦντες τὸν δικαστὴν ὄργανον τοῦ Νόμου, ἀπαθὲς ὡς αὐτὸν, μὲ συνείδησιν μὴ ταρασσομένην ἀπὸ τὰς συγκυκώσας τὸ πᾶν περὶ αὐτοῦ τρικυμίας τῶν παθῶν, μὴ ὑποκύπτοντα εἰς παρανόμους ἀξιώσεις ἢ ἐπιταγὰς τῶν κατεχόντων τὴν ἐξουσίαν, ἀλλ' ἀνθιστάμενον εἰς τὰς θωπείας καὶ περιφρονοῦντα τὰς ἀπειλὰς, ἀεὶ δὲ πκρερχόμενον τὸ δικαστικὸν βῆμα χωρὶς νὰ διατηρῇ ἐν τῇ καρδίᾳ του οὐδ' ἴχνος φόβου διὰ τὸ ἄτεγκτόν του, οὐδ' ἴχνος ἐλπίδος βελτιώσεως τῆς θέσεώς του διὰ τὰς συγκαταβάσεις του, διαρκῶς μίαν ἔσχον μέριμναν, τὴν μέριμναν τοῦ πῶς νὰ καταστήσωσι τὸν δικαστὴν, οἷον ἡ ἀνθρωπότης τὸν ὠνειροπόλησεν, οἷον οἱ νομοθέται τὸν φαντάζονται, οἷον οἱ φιλόσοφοι τὸν χαρακτηρίζουσι.

Optimus judex qui minimum sibi : εἶπε μέγας σοφὸς καὶ μέγας δικανικὸς, ὁ Βάκων.

Ἰσοβιότης, μονιμότης, ἀμετάθετον, ἐπαρκὴς μισθοδοσία, πάντα ταῦτα μικρὸν καὶ κατ' ὀλίγον παρεχωρήθησαν εἰς τὸν δικαστὴν, ἐπὶ τῇ ὑποθέσει ὅτι, ἂν ἐτίθετο ὑπεράνω τῶν βιωτικῶν ἀναγκῶν, ἂν μὴ καθίστατο τὸ ἕρμαιον τῶν ἑκάστοτε ἰσχυρῶν, θὰ ἠδύνατο νὰ καταστῇ ὁ δικαστὴς τοῦ Βάκωνος. Δὲν ἐσκέφθησαν ποτὲ ὅτι ἐπρόκειτο περὶ χαρακτήρων, οὓς δὲν δημιουργεῖ οὐδεμία τῶν ἀνωτέρω παροχῶν, αἵτινες τοὺς μὲν εὐθεῖς χαρακτῆρας ἴσως ἐνισχύουσιν, ἐνῷ τοὺς διεστραμμένους πάντως καθιστῶσιν ἄκρως ἐπικινδύνους. Τοὺς χαρακτῆρας δημιουργεῖ ἐνίοτε τὸ γενικὸν περιβάλλον, ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ὅμως αἱ οἰκογενειακαὶ παραδόσεις. Τῶν τοιούτων οἰκογενειακῶν παραδόσεων δείγματα παρέσχεν ἄλλοτε ἡ Γαλλικὴ magistrature ὅταν ἀπὸ πατέρων καὶ πάππων μετεβιβάζετο εἰς υἱοὺς καὶ ἐγγόνους τὸ δικαστικὸν ἀξίωμα, ὅπερ ἐθεωρεῖτο παρ' αὐτοῖς ἱερατεία.

Καὶ ἐν τῇ νεωτέρᾳ Ἑλλάδι, ἵνα μὴ φανῶμεν ὑστεροῦντες εἰς πολιτισμὸν, καὶ διὰ τῶν δύο ἐν Ἀθήναις συγκροτηθεισῶν ἐθνικῶν συνελεύσεων τοῦ 1843 καὶ τοῦ 1863 μεταξὺ καὶ τῶν ἄλλων ἀνέμων οὓς ἔσπειραν, ἵνα συλλέξωσιν οἱ ἐπιγενόμενοι τὰς τρικυμίας, καθιερώθη ἡ τε τριπλῆ διαίρεσις τῆς Πολιτικῆς ἐξουσίας καὶ τὸ ἰσόβιον τῶν δικαστῶν, ὅπερ ἐφηρμόσθη κατὰ τὰς ἐν τῷ Συντάγματι τοῦ 1864 ἀναγραφομένας προθεσμίας, ἐν ἔτει δὲ 1877 ἐψηφίσθη ὁ Νόμος περὶ προσόντων τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων καθ' ὃν ἡ ἐπιστημονικὴ ἱκανότης ἐκρίθη ὡς μοναδικὸν προσὸν διὰ τὴν εἰσαγωγὴν εἰς τὸν δικαστικὸν κλάδον.

Κατὰ πόσον ἡ ἰσοβιότης καὶ οἱ Νόμοι περὶ προσόντων τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων ἐπέτυχον ἐν Ἑλλάδι οἱ πάντες τὸ ἀντιλαμβάνονται, δὲν φρονῶ δὲ ὅτι οἱ ἀπὸ τοῦ 1877 καὶ ἐντεῦθεν δικα-

στικοὶ δύνανται ν' ἀντιμετρηθῶσιν ἐπιστημονικῶς πρὸς τοὺς μέχρι τῆς ἐποχῆς ἐκείνης διαχειρισθέντας τὴν Ἑλληνικὴν δικαιοσύνην. Ὅλοι οἱ διαβάντες ποτε τὴν φλιὰν τοῦ Πανεπιστημίου θὰ ἐνθυμῶνται βεβαίως ὅτι ἄλλοτε τὰ Ἑλληνικὰ Δικαστήρια, ὧν τὸ προσωπικὸν δὲν καταρτίζετο κατὰ τὸν ΧΕΣΤ'. Νόμον τοῦ 1877, ὑπῆρξαν τὰ φυτώρια ἀφ' ὧν προῆλθον οἱ σοφώτεροι τῶν Ἑλλήνων νομοδιδασκάλων, εἰ διαπρεπέστεροι τῶν καθηγητῶν τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου, ἐνῶ σήμερον οὐδὲ ἕνα καὶ μόνον ἐκ τῶν δυνάμει διαγωνισμοῦ ὑπερβάντων τὸν οὐδὸν τοῦ σεμνοῦ τῆς Δικαιοσύνης τεμένους εὑρίσκομεν ἱκανόν, ἔστω καὶ πόρρωθεν, νὰ παραβληθῇ πρὸς *ἕνα Καλλιγᾶν, ἕνα Παππαρηγόπουλον, ἕνα Οἰκονομίδην, ἕνα Ράλλην* καὶ τόσους ἄλλους, οἵτινες, ἀποχωροῦντες τοῦ δικαστικοῦ βήματος, ἐλάμπρυνον διὰ θαυμασίας αἴγλης τὰς ἀκαδημαϊκὰς ἐν τῷ πανεπιστημίῳ ἕδρας.

Εἶναι πικρὰ ἀλήθεια, ἥτις ὅμως περιφανῶς ὁμολογεῖται ἐκ τοῦ γεγονότος ὅτι, ἐνῶ ἐξέλιπον, εἴτε διὰ τοῦ θανάτου, εἴτε καὶ διὰ τοῦ ἀκατονομάστου γεγονότος, τῆς ἐκκαθαρίσεως, οἱ κατέχοντες τὰς ἕδρας τῆς κυρίως Νομικῆς σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου, αἱ ἕδραι δὲν συνεπληρώθησαν διὰ τὸ μὴ ὑπάρχειν ἐπιστήμονας ἐκεῖ ὅθεν ἐλαμβάνοντο κατὰ τὸ παρελθὸν οἱ καθηγηταὶ τῆς Σχολῆς ταύτης, ἥτις ὁλόκληρος στηρίζεται ἐπὶ τῶν ὤμων τοῦ γυρκιοῦ ταύτης Ἄτλαντος καὶ καθηγητοῦ τοῦ Ρωμαϊκοῦ Δικαίου, κ. Δ. Θεοφανοπούλου καὶ ἐνίων καθηγητῶν κατεχόντων ἕδρας οὐχὶ τῆς κυρίως Νομικῆς Σχολῆς, ἀλλὰ τῆς τῶν Πολιτικῶν ἐπιστημῶν.

Καὶ γράφομεν ταῦτα, διότι ὁ Ἕλλην νομοθέτης μόνον ἐπιστημονικὴν μόρφωσιν ἐζήτησεν ἀπὸ ἐκείνους οὓς ἐδημιούργει ἰσοβίους, λησμονεῖ τὸ τοῦ σοφοῦ, *ὅτι τὸν δικαστὴν τὸν θέλει μὲν καὶ μὲ ποιάν τινα ἐπιστημονικὴν μόρφωσιν, ἀλλὰ πρὸ παντὸς καὶ κυρίως ἄνθρωπον μὲ συνείδησιν.*

Ἀλλ' ἄρα γε ὁ Ἕλλην νομοθέτης, ἀστοχήσας ἐντελῶς ὡς πρὸς τὸ ζήτημα τῆς ἐπιστημονικῆς μορφώσεως τῶν δικαστῶν, οὓς ἀθροίζει διὰ διαγωνισμοῦ τύποις μὲν ἐπιστημονικῆς ἱκανότητος, ἔργῳ δὲ διαγωνισμοῦ ἐπιδεξιότητος καὶ συγκεντρώσεως ὑποστηρίξεων, μήπως ἐπέτυχεν, ἔστω καὶ ἀκουσίως, εἰς τὴν εὕρεσιν χαρακτήρων;

Ἴσως. Θὰ ἐπιτραπῇ ὅμως ἡμῖν μικρὰ παρατήρησις. Εἴπομεν ἀνωτέρω ὅτι οἱ πρὸς εἰσαγωγὴν εἰς τὸν δικαστικὸν κλάδον διαγωνισμοί εἰσι διαγωνισμοί, οὐχὶ ἐπιστημονικῆς μορφώσεως, ἀλλὰ συγκεντρώσεως μέσων, ὡς συνήθως λέγονται αἱ τῶν ἰσχυρῶν προστασίαι. Ὁ Ἕλλην δικαστικός, συνεπῶς ὡς καὶ οἱοσδήποτε Ἕλλην ὑπάλληλος, ἀπὸ τοῦ πρώτου εἰς τὸ στάδιόν του βήματος ἀποκτᾷ μίαν βεβαιότητα, ὅτι κατὰ τὴν μακράν του σταδιοδρομίαν, μόνον διὰ τοῦ νεπωτισμοῦ καὶ τῶν εὐνοιῶν θὰ ἐξασφαλίσῃ καὶ προαγωγὰς καὶ εὐχερῆ σταδιοδρομίαν ἐν γένει. Ἀλλ' ἐκ τῆς βεβαιότητος ταύτης ὑπέστη τὸν πρῶτον καὶ μέγιστον ἠθικὸν κλονισμόν, ὑπέστη τὴν πρώτην μείωσιν τοῦ χαρακτῆρος, ἂν εἶχε καὶ ποιάν τινα εὐθύτητα, καὶ ἀμέσως ἐγεννήθη ἐν αὐτῷ πανίσχυρος ἡ σκέψις τοῦ ἀσφαλίσαι ἑαυτῷ ἐπιτυχῆ σταδιοδρομίαν.

Πῶς ἤδη εἷς δικαστής, μὴ καταγόμενος ἀπὸ τζάκια, οὐδ' ἔχων μπαρμπάδες στὴν Κορώνη—τοιοῦτοι δ' εἰσὶν οἱ πλεῖστοι—μὴ διαθέτων δ' ἕτερα ἐφόδια πρὸς συγκέντρωσιν ὑποστηρίξεων ἢ τὴν ἥκιστα σημαίνουσαν κοινωνικῶς προσωπικότητά του καὶ τὴν δικαστικὴν αὐτοῦ συνείδησιν, κατορθοῖ καὶ ὑποστηρίξεις θερμὰς νὰ εὑρίσκῃ καὶ νὰ εὐπλοῇ κατὰ τὸ μακρὸν στάδιόν του, βεβαίως δὲν πρόκειται δυσχερὲς κίνιγμα πρὸς λύσιν.

Οὔτε ἐπιστημονικῶς μορφωμένους λοιπὸν δικαστὰς ἐπέτυχεν ὁ Ἕλλην νομοθέτης, οὔτε χαρακτῆρας καὶ οὔτε θὰ ἐπιτύχῃ εἰς τὸ μέλλον τοιούτους δι' οἱωνδήποτε προνομίων καὶ ἂν περιβάλῃ τοὺς δικαστικούς, ἐφ' ὅσον κατὰ τὴν αὐτὴν μέθοδον καταρτίζεται τὸ δικαστικὸν προσωπικόν. Δὲν δικαιολογεῖται ἐν Ἑλλάδι οὔτε ἡ ἰσοβιότης, οὔτε τὸ ἀμετάθετον, οὔτε οἱ μεγάλοι μισθοί, ἀλλὰ μόνον ἡ μονιμότης, ἥτις καθιερώθη καὶ διὰ τοὺς ἄλλους δημοσίους ὑπαλλήλους καὶ αὐστηρὸς αὐστηρότατος ἔλεγχος.

Αἱ συζητήσεις περὶ ἀναστολῶν ἰσοβιότητος καὶ ἐκκαθαρίσεως, ἐφ' ὅσον ἀνέφικτος ἡ ἀντικατάστασις τῶν ἐκκαθαριστέων διὰ καλλιτέρων εἰσὶν αἱ τόσον ἀρέσκουσαι εἰς τοὺς Ἕλληνας συζητήσεις περὶ ὄνου σκιᾶς. Εἶναι βεβαίως πολλοὶ οἱ μειονεκτοῦντες τροχοὶ τοῦ δικαστικοῦ ὀργανισμοῦ, ὅστις ἐν τούτοις λειτουργεῖ κανονικῶς ὁπωσδήποτε, ἀποτελεῖ δηλαδή, μεθ' ὅλας τὰς ἀτελείας του, κακὸν εὖ κείμενον, ὅπερ δέον ν' ἀφεθῇ ὡς ἔχει, ἀσκουμένου ὅμως ἐφεξῆς αὐστηροτάτου ἐλέγχου ὑπὸ τῆς ἐκτελεστικῆς ἐξουσίας, ἥτις ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ δέον ν' ἀποξενωθῇ τῶν δικαιωμάτων της τούτων ὡς ἐκ τῆς ἰδέας τῆς Δικαστικῆς ἀποκεντρώσεως.

Ἡ Δικαστικὴ ἐξουσία, παρ' ὅλον τὸ κῦρος τῆς γνώμης τοῦ Montesquieux καὶ τὰ Ἑλληνικὰ Συντάγματα τοῦ 1844 καὶ τοῦ 1864, δὲν ἀποτελεῖ ἰδίαν ἐξουσίαν, εἶναι κλάδος τῆς Νομοτελεστικῆς ἐξουσίας ἐν ὀνόματι τῆς ὁποίας λειτουργεῖ καὶ εἰς ἣν ἀπολύτως πρέπει νὰ ὑπάγηται. Συμφώνως ὅθεν πρὸς τὰ πράγματα δέον νὰ διατυπωθῶσι τὰ σχετικὰ ἄρθρα τοῦ Συντάγματος, καθιεροῦντα τὴν μονιμότητα καὶ ὄχι τὴν ἰσοβιότητα καὶ τὸν ἀδιάλειπτον ἔλεγχον ὑπὸ τὴν ἄγρυπνον ἐπίβλεψιν τῆς ἐκτελεστικῆς ἐξουσίας, ὁπότε ἐνδεχόμενον ἡμέραν τινὰ ν' ἀποκτήσωμεν δικαστικὸν κλάδον ἄξιον τοῦ ὀνόματος καὶ τῆς ἀποστολῆς του.

Τίμων

Ο ΜΠΑΟΥΤΣΕΡ
ΚΑΙ ΤΟ ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ

Ὁ ἐν Ἀθήναις ἀνταποκριτὴς τῶν «Τάϊμς» τηλεγραφεῖ διὰ μακρῶν τὸν ἐν Τουρκίᾳ ἀνωφελῆ καὶ μάταιον θόρυβον διὰ τὸ τηλεγράφημα τοῦ Δημάρχου Ἡρακλείου πρὸς τὸν Βασιλέα καὶ τὴν ἀπάντησιν ἥτις ἦτο τυπικωτάτη, εὐχαριστήριος. Ἡ τοιαύτη συμπεριφορὰ τῆς Τουρκίας χαρακτηρίζεται ὑπὸ τῶν διπλωματικῶν κύκλων ὡς λίαν παράδοξος, δεδομένου ὅτι αὐταὶ αἱ Μ. Δυνάμεις ἀποσπάσασαι τὴν Κρήτην ἀπὸ τῆς Τουρκίας ἐνεπιστεύθησαν εἰς τὸν Βασιλέα Γεώργιον τὴν φροντίδα ὅπως ἐνδιαφέρηται ὑπὲρ τῶν συμφερόντων τῆς Νήσου. Δὲν εἶνε δὲ ἡ πρώτη φορὰ καθ' ἣν ἡ Κρήτη διαδηλοῖ τὴν ἐπιθυμίαν της διὰ τὴν ἕνωσιν. Ὁ ἀνταποκριτὴς ἀναφέρων τὴν παραίτησιν τοῦ κ. Στεφάνου ἰσχυρίζεται ὅτι αὕτη ἐγένετο διὰ λόγους ὑγιείας. Προσθέτει δ' ὅμως, ὅτι αὕτη φαίνεται προκληθεῖσα λόγῳ διαφορᾶς βλέψεων μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ ἐπὶ ζητήματος Ἐσωτερικῆς Πολιτικῆς. Ἐρωτῶμεν δὲ ἐπὶ πᾶσι τούτοις τοὺς γενναίους γείτονάς μας, διὰ τί ἐν τῇ προκειμένῃ περιπτώσει δὲν ἀποτείνονται εἰς τοὺς Δημάρχους τῆς Κρήτης, παρὰ εἰς τὴν Ἑλλάδα; Βεβαίως βρωμᾷ μπαροῦτι, αἱ δὲ δυνάμεις θά τῃ εἴπωσιν ὅτι δὲν ὀφείλει νὰ ἀναμιγνύηται εἰς τὰ τῆς Κρήτης πράγματα ἀφ' οὗ ἅπαξ διὰ παντὸς τὴν μὲν νῆσον ἀπέσπασαν ἀπὸ τῆς Τουρκικῆς διοικήσεως, εἰς δὲ τὸν Βασιλέα τῶν Ἑλλήνων Γεώργιον ἀνεγνώρισαν τὸ δικαίωμα νὰ διαφέρηται περὶ τῶν ἐν Κρήτῃ πραγμάτων. Πολὺ θὰ ἐπεθυμοῦμεν ἡ θορυβώδης Γείτων νὰ ἀπετείνετο εἰς τὸν Δήμαρχον Ἡρακλείου, ὅστις μὲ ἤρεμον καὶ ψυχρὰν φλεγμονὴν θὰ τῷ ἀπήντα: τὶς εἶ καὶ πόθεν; ἐν τίνι δικαιώματι ἀναμιγνύεσαι εἰς τὰ οἰκογενειακά μου πράγματα; δὲν σὲ ἀναγνωρίζω. Τὴν ἀπάντησιν ταύτην γνωρίζουσα ἐκ τῶν προτέρων καὶ θέλουσα νὰ ἀποφύγῃ ἡ κουτοπόνηρος ἐστράφη πρὸς τὴν Ἑλλάδα, ἥτις ἐπισήμως θὰ ἀπαντήσῃ προσεχῶς εἰς τὰς καθ' ἑκάστην προκλήσεις καὶ τουρκικὰς βαναυσολογίας. Γιαβὰς γιαβάς.

ΑΞΙΟΣΗΜΕΙΩΤΟΣ ΘΕΡΑΠΕΙΑ
ΕΝΟΣ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΥ ΤΩΝ ΑΘΗΝΩΝ

Ὁ κ. Γεώργιος Οἰκονομόπουλος, γνωστότατος δημοσιογράφος, ἐργαζόμενος εἰς τὰς ἐφημερίδας «Πρωϊνὴ» καὶ «Ἑσπερινή», ἐθεραπεύθη διὰ τῶν Καταποτίων Πίνκ. Οὗτος ἠδύνατο ν' ἀνακοινώσῃ τὴν εὐχαρίστησίν του, διὰ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦτο τῶν Καταποτίων Πίνκ, μόνον εἰς τοὺς φίλους καὶ γνωρίμους του, ἀλλ' ὡς καλὸν μέλος τοῦ Τύπου, τοῦ μεγάλου τούτου διοργανωτοῦ τῆς διαδόσεως, ἠθέλησε γενικώτερον νὰ γνωστοποιήσῃ τὸν τρόπον διὰ τοῦ ὁποίου δύναταί τις νὰ καταβάλῃ τὴν ἀσθένειαν καὶ πρὸς τὸν σκοπὸν τούτον μᾶς ἐξουσιοδότησε νὰ δημοσιεύσωμεν τὴν κατωτέρω ἐπιστολήν.

Ὁ κ. Γ. Οἰκονομόπουλος.

Ὁ κ. Οἰκονομόπουλος, ὅστις διαμένει ἐν Ἀθήναις, 2 ὁδὸς Ἑρμοῦ, γράφει ὡς ἑξῆς:

«Πρὸ διετίας εἶχον παρατηρήσει μετὰ λύπης, ὅτι ἡ ὑγεία μου ἀπὸ ἡμέρας εἰς ἡμέραν ἐχειροτέρευεν. Ἠσθανόμην τακτικῶς τὰ ἴδια συμπτώματα, τὸ ὁποῖα βαθμηδὸν καθίσταντο ἐνοχλητικώτερα. Ταῦτα δὲ ἦσαν: ἡ δύσκολος χώνευσις, ἡ δύσπνοια, οἱ παλμοὶ τῆς καρδίας, αἱ ἐνοχλήσεις τοῦ στομάχου, αἱ σκοτοδινίαι, ἡ ζάλη, αἱ ἡμικρανίαι. Συνεπείᾳ τούτων αἱ δυνάμεις μου ἐξηντλήθησαν καὶ εἶχον φθάσει εἰς σημεῖον λίαν δυσάρεστον. Μετεχειρίσθην ἐνδυναμωτικά, τονωτικά· ἠκολούθησα διαφόρους θεραπευτικὰς μεθόδους, ἀλλ' ἄνευ ἀποτελέσματος. Εἶχον ἤδη ἀρχίσει ν' ἀνησυχῶ σοβαρῶς, ὅτε ἔσχον τὴν καλὴν ἔμπνευσιν νὰ μεταχειρισθῶ τὰ καταπότια Πίνκ καὶ τοῦτο ἤρκεσε διὰ νὰ ἐπέλθῃ τελεία μεταβολή. Ἐπανέκτησα τὴν ὄρεξιν, τὰς δυνάμεις· αἱ κακοδιαθεσίαι μου ἐξηφανίσθησαν καὶ δύναμαι ἤδη νὰ εἴπω ὅτι ἀπολαύω ἐξαιρέτου ὑγείας».

Πωλοῦνται εἰς τὰ κυριώτερα φαρμακεῖα πρὸς δρ. 4 τὸ κυτίον ἢ δρ. 21 τὰ 6 κυτία Διακρὴς παρακαταθήκη εἰς τὰ ἐνταῦθα φαρμακεῖα Π. Καρβώνη καὶ Βούλγαρη καὶ Λυγεράκη. Γενικὸς αὐτιπρόσωπος Δαμαλᾶς καὶ Σα ἐν Πειραιεῖ.

Τὰ γνήσια καταπότια Πίνκ φέρουν ἔξωθεν τοῦ κυτίου λευκὴν ταινίαν μὲ τὸ ὄνομα Δαμαλᾶς καὶ Σια, ἔσωθεν δὲ τὴν ὁδηγίαν τῆς χρήσεως ἑλληνιστί.

Περίληψις Προγράμματος Πλειστηριασμοῦ.

Ὁ παρὰ τῷ Πρωτοδικείῳ Σύρου δικαστικὸς κλητὴρ Ἀκμπρινὸς Γ. Τσιτσεκλῆς διὰ τοῦ ἀπὸ 12 Ἀπριλίου ἐνεστῶτος ἔτους (1911) καὶ ὑπ' ἀριθμὸν 477 προγράμματος πλειστηριασμοῦ ἀκινήτων κτημάτων, δηλοποιεῖ ὅτι τὴν 22 Μαΐου ἐνεστῶτος ἔτους, ἡμέραν Κυριακὴν, ἀπὸ τῆς 10 μέχρι τῆς 12 μεσημβρινῆς ὥρας, ἐνώπιον ἐμοῦ, ἐν Ἄνω Σύρῳ καὶ ἔξωθι τοῦ ἐπὶ τῆς Ἀγορᾶς κειμένου καφενείου τοῦ Δημητρίου Καπέλλα (ἰδιοκτησία Ἀντωνίου Σαλάχα) ἐκτίθενται εἰς ἀναγκαστικὸν πλειστηριασμὸν τὰ ἑξῆς ἀκίνητα κτήματα.

1) Ἕνα οἰκόπεδον, κείμενον κατὰ τὴν θέσιν «Ξηρόκαμπος» τῆς περιφερείας τοῦ Δήμου Σύρου, περίφρακτον διὰ τοίχου, διῃρημένον εἰς δύο χωρίσματα. Εἰς τὸ ἓν τῶν χωρισμάτων εἶνε τρεῖς οἰκίσκοι ὧν οἱ δύο μονόοικοι καὶ ὁ ἕτερος ἐκ δύο διαμερισμάτων, εἷς ἕτερος οἰκίσκος ἠρειπωμένος καὶ μία ἀποθήκη μετὰ στέγης ἐκ τσίγκου. Εἰς τὸ ἕτερον χώρισμα ὑπάρχουσι τρεῖς ἀποθῆκαι τελείως ἠρειπωμέναι, δύο οἰκίσκοι, δύο ἀποθῆκαι πλακόστρωτοι, εἷς

σταῦλος, ἕτερος οἰκίσκος πρὸς τὸ βορειοδυτικὸν μέρος, προκύλιον καὶ φρέαρ.

2) Ἕνα χωράφιον κείμενον εἰς τὴν αὐτὴν μὲ τὸ ἄνωθι οἰκόπεδον θέσιν μεθ' οὗ καὶ συνέχεται, περιτοιχισμένον περιέχον ἑπτὰ συκᾶς, μίαν ἀχλαδιὰν, πέντε ροδιὲς καὶ μίαν ἀμυγδαλιάν. Τὸ χωράφιον τοῦτο μετὰ τοῦ συνεχομένου ὡς ἄνω οἰκοπέδου ἀποτελοῦσιν ἓν κτῆμα ἐκτιμηθὲν ἀντὶ δραχ. 3000 ἐκτάσεως μέτρων τετραγωνικῶν 1400 79)00 καὶ πλησιάζον γύρωθεν μὲ δημοσίας ὁδούς.

3) Ἕνα οἰκόπεδον ἐκτάσεως πεντακοσίων (500) περίπου τετραγωνικῶν μέτρων, περιέχον οἰκίαν συνισταμένην ἀπὸ αἴθουσαν, τέσσαρα (4) δωμάτια, μαγειρεῖον, πλυντήριον, αὐλὴν μετὰ τέντας, ἑτέραν αὐλὴν πρὸς τὸ ὄπισθεν μέρος, καὶ ἀποχωρητήριον, κείμενον ἐν τῷ χωρίῳ Ἐπισκοπεῖον τοῦ Δήμου Σύρου καὶ πλησιάζον γύρωθεν μὲ κτήματα Ἰωάννου Συψώμου, τοῦ Ἱεροῦ Νεοῦ τοῦ Προφήτου Ἠλιοῦ (πρώην Μαρίας Μαντζολίνη), Φραγκούλη Δούναβη καὶ δρόμον, ἐκτιμηθὲν δὲ ἀντὶ δραχμῶν 1500.

Ἅπαντα τὰ ὡς ἄνω ἀκίνητα κτήματα ἀνήκοντα εἰς τὸν ὀφειλέτην Ἰωάννην Π. Κυριακόπουλον, κάτοικον πρώην Ἑρμουπόλεως ἤδη δὲ Πειραιῶς, τὸν ἐν πτωχεύσει διατελοῦντα καὶ ἐκπροσωπούμενον παρὰ τῶν ὁριστικῶν συνδίκων τῆς πτωχεύσεως αὐτοῦ Ἐμμαν. Βαρδάκα, Δ. Μάνθου καὶ Θ. Μπουκλάκου κατεσχέθησαν ὑπὸ τοῦ ρηθέντος δικαστικοῦ κλητῆρος Λ. Τσιτσεκλῆ τῇ ἐντολῇ τοῦ ἐπισπεύδοντος δανειστοῦ Ἰωάννου Μαρούσῃ, κατοίκου Ἑρμουπόλεως ἐπὶ τῷ τέλει τοῦ νὰ πληρωθῇ οὗτος τὴν ἀπαίτησίν του ἐκ δραχμῶν ἐν ὅλῳ 13,273. 25, ὡς καὶ τὰ ἔξοδα ἐκτελέσεως μέχρι πέρατος τοῦ πλειστηριασμοῦ.

Ὅτι ἡ κατακύρωσις γενήσεται εἰς τὸν τὰ πλείονα προσφέροντα ὑπερθεματιστὴν, ὑπόχρεον εἰς τὴν καταβολὴν τοῦ ἐκπλειστηριάσματος, ἐπὶ ποινῇ ἀναπλειστηριασμοῦ, τῷ ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπαλλήλῳ ἐντὸς 3 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κατακυρώσεως. Ὅτι τὰ κηρύκεια δικαιώματα βαρύνουσι τὸν ἀγοραστήν. Ὅτι ὡς πρώτη προσφορὰ ὡρίσθη παρὰ τοῦ ἐπισπεύδοντος διὰ μὲν τὰ δύο πρῶτα ὡς ἄνω κτήματα τὰ εἰς «Ξηρόκαμπον» τὸ ποσὸν τῶν δραχμῶν χιλίων (1000) διὰ δὲ τὸ εἰς Ἐπισκοπεῖον τὸ ποσὸν τῶν δραχμῶν 750.

Ἐν Ἑρμουπόλει Σύρου τῇ 3 Μαΐου 1911·

Ὁ ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπάλληλος
Συμβολαιογράφος Ἑρμουπόλεως

Νικόλαος Π. Κουντούρης

ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Κατὰ τὴν ἑβδομάδα ταύτην μεγάλη ἀκαταστασία καιροῦ παρετηρήθη. Ἀπὸ τῆς Δευτέρας ὁ οὐρανὸς νεφελώδης καὶ τὸ ἑσπέρας ψῦχος, τὴν Πέμπτην καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν βροχὴ ραγδαία συνοδευομένη μετὰ βροντῶν, ἀστραπῶν καὶ ἀνέμου, τὸ ἑσπέρας ψῦχος αἰσθητὸν, χθὲς πάλιν τὴν νύκτα βρονταὶ μετὰ ραγδαίας βροχῆς. Οὐδ' οἱ γεροντότεροι ἐνθυμοῦνται τοιαύτην καιρικὴν μεταβολὴν ἐν μεσοῦντι μηνὶ Μαΐῳ.

— Ἔληξαν αἱ διαπραγματεύσεις τῆς συνομολογήσεως δανείου τοῦ Δήμου Ἑρμουπόλεως στερξάσης τῆς Τραπέζης Ἀθηνῶν ὅπως χορηγήσῃ τῷ Δήμῳ δάνειον ἐνενήκοντα δύο χιλιάδων δραχμῶν πρὸς 6 1|2 τοῖς ἑκατόν. Τὸ δάνειον τοῦτο θέλει χρησιμοποιηθῇ διὰ τὴν πληρωμὴν τοῦ χρέους τοῦ Δήμου πρὸς τὴν Ἠλεκτρικὴν Ἑταιρείαν διὰ τὸν φωτισμόν.

— Ὑπεβλήθη πρὸς ἔγκρισιν εἰς τὴν Διοικητικὴν Ἀρχὴν τὸ ψήφισμα τοῦ Δημοτ. Συμβουλίου Ἑρμουπόλεως διὰ τοῦ ὁποίου ἐγκρίνεται ἡ συνομολογηθεῖσα νέα περὶ ἠλεκτροφωτισμοῦ σύμβασις καὶ ἡ ὁποία πρέπει νὰ ὑπογραφῇ μέχρι τέλους τοῦ τρέχοντος μηνὸς, ἄλλως θ' ἀκυρωθῇ. Ἐλπίζομεν ὅτι ἡ Διοικ. Ἀρχὴ θέλει ἐγκρίνῃ τὴν ἐπωφελῆ ταύτην σύμβασιν ταχέως ἵνα μὴ ἕνεκα τῆς βραδύτητος περὶ τὴν ἔγκρισιν ἀκυρωθῇ αὕτη.

— Ἐπωλήθη πρὸ ἡμερῶν εἰς τὴν ἐν Σμύρνῃ ἑδρεύουσαν Ὀθωμανικὴν Ἀτμοπλοϊκὴν Ἑταιρείαν Χατζῆ—Δκοῦτ, τὸ μέγα ταχυδρομικὸν ἀτμόπλοιον τοῦ λιμένος μας «Εὐρώτας» ἀνήκον εἰς τὴν ἐνταῦθα «Ἑλληνικὴν Ἀτμοπλοΐαν Σύρου», ἀντὶ 7,500 χιλιάδων λιρῶν.

— Ναυλοχεῖ ἐν τῷ λιμένι μας προερχομένην ἐκ Γαλαζίου καὶ κατευθυνομένη εἰς Κ)πολιν ἡ τῆς ἐκεῖ Αὐστριακῆς Πρεσβείας φυλακὶς Taurus τόνων 420 ὑπὸ κυβερνήτην τὸν πλοίαρχον κ. R. J. Sichtausteni φέρουσα πλήρωμα 56 ἀνδρῶν.

— Ὡσαύτως καταπλεῦσαν ναυλοχεῖ παρὰ τὴν νησίδα Δυδίμην τὸ Αὐστριακὸν εὔδρομον Maria Teresa τόννων 5.200 ὑπὸ τὸν κυβερνήτην τὸν πλοίαρχον κ. Antonio Sanharia, φέρον πλήρωμα 430 ἀνδρῶν προερχόμενον ἐκ Μαρμαρίτης καὶ κατευθυνόμενον διὰ θάλασσαν.

— Σήμερον τὴν πρωΐαν ἐν τῷ προαυλίῳ τῶν ἐπανορθωτικῶν Φυλακῶν, καὶ ἐνώπιον ἀξιωματικοῦ τοῦ Φρουραρχείου, δυνάμεως χωροφυλάκων καὶ πολλοῦ κόσμου, ἐγένετο κατόπιν διαταγῆς τοῦ οἰκείου Ὑπουργείου ἡ καθαίρεσις ἐκ τοῦβαθμοῦ του τοῦ πρό τινων ἡμερῶν καταδικασθέντος εἰς πέντε καὶ ἡμίσυ ἔτη ὑπενωματάρχου Νικολ. Μ. Γραβαρίτου διὰ τὸν φόνον ὃν οὗτος διέπραξε κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος ἐν Πάρῳ ἔνθα ὑπηρέτει ὡς ἀστυνομικὸς σταθμάρχης.

— Ἡ εἰς τὴν φιλόξενον καὶ δροσερὰν νῆσον Πάρον ἐκδρομὴ τοῦ λαμπροῦ Συνδέσμου τῆς «Ἀλληλοβοηθείας» γενήσεται (καιροῦ ἐπιτρέποντος) τὴν ἐλευσομένην Κυριακὴν 22 τρέχοντος.

— Τὸ Νέον δημοτικὸν καθεστὼς, ὅσον καὶ ἂν κατεχειροκροτήθη ὑπὸ τῶν φίλα φρονούντων τῇ Κυβερνήσει τοῦ κ. Βενιζέλου, παρατηροῦμεν ὅτι ἐν τοῖς πλείστοις θέλει προσκόψει καὶ δυσκολίας μεγίστας θέλει παρουσιάσει κατὰ τὴν ἐφαρμογὴν αὐτοῦ. Ἐὰν ἐπεδιώκοντο μεταρρυθμίσεις τινὲς μόνον περὶ τὴν τῶν Δήμων διοίκησιν ἴσως εὐχερέστερον θὰ ἐχώρει τὸ Κυβερνητικὸν ἔργον· ἤδη δ' ὅμως διὰ τοῦ μεγάλου ἄλματος, ἐκ βάθρων ἀνατρέποντος τὸ ὑπάρχον δημοτικὸν σύστημα, πλεῖσται δυσχέρειαι θὰ κωλύωσι τὴν ἀπρόσκοπτον λειτουργίαν τοῦ κοινοτικοῦ καθεστῶτος. Ἴδωμεν. Δὲν ἀγνοοῦμεν ὅμως ὅτι ἐν πολλοῖς πολλάκις πολὺ ἀπέχει ἡ θεωρία τῆς πράξεως.

— Πρό τινων ἐτῶν ὁ λαὸς τῆς Ἑρμουπόλεως καὶ Σύρου ὁμογνώμων τῇ Ἀστυν. ἀρχῇ ἐζήτησε τὴν διὰ ζυγίσεως πώλησιν τοῦ ἄρτου, καὶ καθὼς ἐνθυμούμεθα ἀπέκρουσαν τοῦτο οἱ ἀρτοπῶλαι. Ἤδη δὲ, ἐν ᾧ οἱ ἀρτοπῶλαι ζητοῦσιν ὅ,τι ἄλλοτε ἠρνοῦντο, ἡ Ἀστυνομικὴ ἀρχὴ δὲν θέλει ὅ,τι ἄλλοτε ἐζήτει. Καὶ οἱ ἀρτοπῶλαι, πρὸς ἀποφυγὴν τοῦ καθημερινοῦ ἐλέγχου καὶ ἀπονομὴν τοῦ δικαίου δέχονται νὰ συμπληρῶσι τὴν ὀκᾶν διὰ προσθήκης τεμαχίου ἄρτου· ἡ ἀστυνομία ὅμως φρονεῖ ὅτι ἴσα ἴσα τὸ τοιοῦτο θὰ συντελῇ εἰς μεγαλυτέραν κατάχρησιν, διότι πολλοὶ βεβαίως δὲν θὰ θελήσωσιν νὰ λαμβάνωσι τὸ μικρὸν τεμάχιον τῶν 15 ἢ καὶ 20 δραμίων. Ἔπειτα ἡ ποιότης τοῦ ἄρτου, κατὰ τὴν Ἀστυνομίαν, θὰ εἶνε πολὺ κατωτέρα, ἀφ' οὗ καὶ σήμερον, κατὰ τὴν γνώμην της, δὲν ὑπάρχει ἐν Σύρῳ καθαρὸς σεμιγδαλίτης ἄρτος. Ἀλλὰ τίς ἐμποδίζει τὴν Ἀστυνομίαν νὰ ἐξελέγχῃ τὴν ποιότητα; Ἡμεῖς εἰς ὅλον αὐτὸν τὸν ἀγῶνα θὰ προετιμῶμεν ἵνα οἱ πατριῶται καὶ συμπολῖταί μας Ἀρτοποιοὶ ἀφίνοντο ἐλεύθεροι πρὸς ἐξάσκησιν τοῦ ἰδίου ἐπιτηδεύματος καὶ πώλησιν τοῦ ἄρτου κατ' ὀκᾶν, ἡ δὲ Ἀστυνομία ἐξήλεγχε δυνάμει τοῦ κεκτημένου δικαιώματός της, τὴν ποιότητα τοῦ ἄρτου καὶ μὴ ἀπέβλεπε μόνον εἰς τὸ ζύγισμα τῶν ἄρτων, ἐξ οὗ μεγάλας ὑφίστανται ζημίας οὐχὶ μόνον οἱ ἀρτοποιοὶ, ἀγόμενοι συχνάκις εἰς τὸ Πταισματοδικεῖον, ἀλλὰ καὶ οἱ πτωχοὶ πωληταί. Καὶ τέλος πάντων ἡ δοκιμὴ θάνατον δὲν φέρει. Ἡ Ἀστυνομία πάντοτε εἶνε εἰς καιρὸν νὰ ἀνακαλέσῃ τὴν κατ' ὀκᾶν πώλησιν καὶ εἰσαγάγῃ τὴν κατ' ἄρτον. Ἂς ἀκουσθῇ καὶ ἡ φωνὴ τοῦ Λαοῦ κατὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς ζυγίσεως.

— Ὑπὸ τοῦ Συλλόγου τῶν Καθηγητῶν τοῦ Γυμνασίου μας, συνελθόντος εἰς συνεδρίαν τὸ ἑσπέρας τοῦ παρελθόντος Σαββάτου, ὑπεβλήθη πεντάμηνος ἀποβολὴ ἀπὸ τοῦ Γυμνασίου εἰς τοὺς μαθητὰς Γρύλλον Κωνστὰν, Ζερβὸν Μιχαὴλ καὶ Κανακάρην, δι' ἀσυμβίβαστον πρὸς μαθητὰς συμπεριφοράν. Ἀσχέτως πρὸς τὸ βαρὺ ἢ ἐλαφρὸν τῆς ἐπιβληθείσης ποινῆς, φρονοῦμεν ὅτι ὁ σύλλογος τῶν κ. καθηγητῶν, ἔχων συνείδησιν τῆς ὑψηλῆς αὐτοῦ μορφωτικῆς ἀποστολῆς, καλῶς θέλει πράττει νὰ τιμωρῇ τοὺς μαθητὰς ἐκείνους, οἵτινες παρεξέκλιναν ἀτυχῶς τοῦ κυρίου προορισμοῦ των, χάνοντες καὶ καιρὸν καὶ χρῆμα καταγινόμενοι περὶ ἄλλα, ἐκτὸς τοῦ σχολείου καὶ τῶν μαθημάτων, πράγματα, χάριν τῶν ὁποίων οὐχὶ σπανίως ἀπὸ τῶν στηλῶν τοῦ «Βήματος», ἐπεστήσαμεν καὶ τὴν προσοχὴν τῆς Ἀστυνομίας. Πολὺ δὲ προτιμότερον οἱ μαθηταὶ νὰ τιμωρῶνται ὑπὸ τῶν καθηγητῶν καὶ διδασκάλων των, οἵτινες εἶνε ἄλλοι γονεῖς καὶ οἱ καλύτεροί των φίλοι, παρὰ μένοντες ἀτιμώρητοι τώρα, πολῖται καὶ ἄνδρες γινόμενοι νὰ προσάγωνται εἰς τὰ δικαστήρια δι' ἐγκλήματα, ἅτινα παῖδες ὄντες διέπραξαν, ἐν παιδικῇ κλίμακι βεβαίως.

— Ἀτυχὲς τῆς συνήθους ἀβελτηρίας τοῦ Ρωμαιοῦ θῦμα ἐκηδεύετο προχθὲς ὁ ἐκ Θήρας χωροφύλαξ **Ἰωάννης Γαβαλλᾶς.** Ἀλγῶν ὁ δύσμοιρος τοὺς ὀδόντας, ἠναγκάσθη νὰ προσφύγῃ εἰς ὀδοντοϊατρόν Ἡ τύχη ὅμως καὶ ἡ γλισχρότης τῶν μέσων τῆς συντηρήσεως ἔρριψεν αὐτὸν εἰς χεῖρας ἑνὸς τῶν πολλῶν οἵτινες ἀσκοῦσι παρ' ἡμῖν λάθρα καὶ ἄνευ ἀδείας τὸ ἐπάγγελμα τοῦ ὀδοντοϊατροῦ. Ἔλλειψις προσοχῆς, ἔλλειψις ἀντισηψίας, κατὰ τὴν ἀνάσπασιν τοῦ ὀδόντος, ἐπέφερον σοβαρὸν τραυματισμὸν κατὰ τὴν ἐγχειρηθεῖσαν χώραν. Ἐντεῦθεν ἔντονος φλεγμονὴ, σηψαιμία καὶ, μοιραία ἔκβασις, ὁ θάνατος. Προεμάντευε φαίνεται ἡ ἀστυνομία ὅτι εἷς τῶν ἰδικῶν της θὰ ἐγίνετο θῦμα τῶν κομπογιαννητῶν τούτων, ὅταν ὑπέβαλε τὴν προσήκουσαν μήνυσιν καθ' ὅλων ἐκείνων οὓς ἀνεκάλυψε μετερχομένους λάθρα καὶ ἄνευ ἀδείας, ὡς ἐκ τούτου δὲ καὶ ἐφθηνὰ τὸ ἐπάγγελμα τοῦ ὀδοντοϊατροῦ. Ἀτυχῶς τὰ περαιτέρω ἐν γούνασιν ἁρμοδίων κεῖνται, οἱ δὲ ἁρμόδιοι αὐτοὶ, οἱοιδήποτε κἂν ὦσι, δὲν φαίνονται τὸ παράπαν βιαζόμενοι. Ἴσως ἐχρειάζετο ἓν θῦμα ἵν' ἀφυπνισθῇ ὁ, τὶς εἶδεν ὑπὸ ποῖα νανουρίσματα καθεύδων Νόμος.

— Ἡνώθησαν ἐν Πειραιεῖ διὰ τῶν δεσμῶν τοῦ γάμου τὴν παραμονὴν τῆς Πρωτομαγιᾶς δύω νεαραὶ ὑπάρξεις ὁ κάλλιστος καὶ εὐγενέστατος νέος κ. Μίνως Α. Γαβαλλᾶς δικηγόρος καὶ γραμματεὺς τοῦ Λογιστηρίου καὶ ἡ ἐπὶ κάλλει καὶ ψυχικοῖς χαρίσμασι πεπροικισμένη δεσποινὶς Ἑλένη Στυλιανίδου. Εἰς τοὺς τόσον ἁρμονικῶς συνδεθέντας εὐχόμεθα τὸν βίον μεστὸν πάσης εὐδαιμονίας.

— Σήμερον ἀπέρχονται εἰς Ἀθήνας, καλούμενοι μάρτυρες εἰς τὴν δίκην τοῦ κ. Γ. Γαϊτάνου, πρώην Γυμνασιάρχου, κατὰ τοῦ κ. Π. Στεφάνου, συντάκτου τῆς «Αὐγῆς» δικαζομένου ἐπὶ ἐξυβρίσει διὰ τοῦ τύπου, οἱ κ. κ. Γ. Κουντούρης καθ. τῶν Μαθηματικῶν, Νικ. Πολίτης καὶ Ἀντ. Χωραφᾶς, καθηγηταὶ τῶν Ἑλληνικῶν. Ἡ δίκη ὡρίσθη διὰ τὴν προσεχῆ Δευτέραν 16 τρέχοντος, μεθ' ἣν οἱ κ. κ. καθηγηταὶ ἐπιστρέψουσιν εἰς τὰ καθήκοντά των.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

Γενομένης προχθὲς ἐκλογῆς ἐν τῷ ἐνταῦθα Συλλόγῳ τῶν Ἐμποροϋπαλλήλων πρὸς ἀντικατάστασιν τριῶν μελῶν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, ἐξελέγησαν οἱ κ. κ. Ζαχαρίας Χ. Ἀντωνίνης πρόεδρος, Βασίλειος Ν. Χριστοφορίδης ταμίας καὶ Ν. Ρηγόπουλος εἰδικὸς γραμματεύς. Ἐπὶ τῇ τοιαύτῃ λαμπρᾷ ἐκλογῇ προσώπων κεκτημένων πάντα τὰ προσόντα χρηστῶν καὶ τιμίων ὑπαλλήλων, διαβιβάζομεν τὰ εἰλικρινῆ μας συγχαρητήρια εἴς τε τοὺς ἐκλέξαντας καὶ ἐκλεχθέντας.

— Τὸ ἑσπέρας τοῦ παρελθόντος Σαββάτου τὰ ἀστυνομικὰ ὄργανα συνέλαβον κατὰ τὴν ἀκτὴν τῆς Σύρου καὶ εἰς τὴν θέσιν «Γράμματα», ἱστιοφόρον περιέχον τριακόσια εἴκοσι ἑπτὰ κιβώτια πετρελαίου ἐκ λαθρεμπορίας προερχόμενα ὡς καὶ τὸν ἐπ' αὐτοῦ ἐπιβαίνοντα ναύτην Δημήτριον Μακρυωνίτην.

— Ἐπίσης τὴν ἑσπέραν τῆς παρελθούσης Πέμπτης κατεσχέθησαν ὑπὸ τῶν ἀστυνομικῶν ὀργάνων κατὰ τὴν θέσιν «Ἀετὸς» τριάκοντα τέσσαρες σάκκοι ζαχάρεως ἐκ λαθρεμπορίας προερχόμενοι.

— Διῆλθεν ἐντεῦθεν μεταβαίνων εἰς Ἀθήνας ὁ βουλευτὴς τοῦ Νομοῦ μας κ. Περικλῆς Γρυπάρης.

— Ἀφίκετο ἐκ Λονδίνου ὁ ἐκεῖ ἄριστα ἐγκατεστημένος συμπολίτης μας κ. Μ. Γκίζης.

— Ἀπῆλθεν εἰς Ἀθήνας δι' ὑποθέσεις του ὁ συμπολίτης μας κ. Κωνστ. Ν. Γεωργιάδης Διευθυντὴς τῆς Ἐμπορικῆς Τραπέζης.

— Ἐπανῆλθεν ἐξ Ἀθηνῶν ὁ κ. Νικόλ Κουερίνης πρωτοψάλτης τοῦ Ναοῦ τῆς Κοιμήσεως.

— Μετὰ διήμερον ἐνταῦθα διαμονὴν ἐπανέκαμψεν εἰς Ἀμοργὸν ὁ φίλος Δήμαρχος Αἰγιάλης κ. Εὐστάθιος Λ. Γαβαλᾶς.

— Διατρίψας ἐπί τινας ἡμέρας ἐν τῇ πόλει μας ὁ κάλλιστος ἐκκλησιαστικὸς ῥήτωρ καὶ Ἱεροκῆρυξ τοῦ Νομοῦ Ἀττικῆς Παν. Ἀρχιμανδρίτης κ. Συνέσιος Φιλιππίδης ἀπῆλθεν ἐπανακάμπτων εἰς τὴν ἐν Ἀθήναις θέσιν του.

— Σήμερον ἑορτὴν τοῦ ἁγίου Ἰσιδώρου, ἑορτάζει ὁ φίλος κ. Ἰσίδωρος Μ. Κωστάλας ἀνθρακοπώλης.

— Ἀπεβίωσε τὴν παρελθοῦσαν Δευτέραν ἐν τῷ Δημοτικῷ Νοσοκομείῳ ἔνθα ἐνοσηλεύετο ὁ συμπολίτης χωροφύλαξ ἀ. τάξεως Ἰωάννης Γαβαλλᾶς. Τὴν κηδείαν του γενομένην σεμνοπρεπῶς ἠκολούθησε πλῆθος πολὺ τῶν συμπολιτῶν μας καθὼς καὶ πλεῖστοι τῶν συναδέλφων του μετὰ τῶν ἀνωτέρων των. Τοῖς οἰκείοις αὐτοῦ συλλυπούμεθα.

ΛΑΪΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ
ΣΚΟΠΟΒΟΛΗΣ ΚΑΙ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΩΝ ΑΣΚΗΣΕΩΝ
ΣΥΡΟΥ

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον ἔχον ὑπ' ὄψει ὅτι ἡ ὀργάνωσις Σκοπευτικῶν διαγωνισμάτων ὑπεκκαίει τὴν ἅμιλλαν καὶ συντελεῖ κατ' ἐξοχὴν εἰς τὴν διάδοσιν τῆς σκοπευτικῆς ἀσκήσεως,

ΔΙΟΡΓΑΝΟΙ ΣΚΟΠΕΥΤΙΚΟΥΣ ΔΙΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ

τὴν 5 καὶ 12 Ἰουνίου οἵτινες θὰ λάβουν χώραν οἱ μὲν τῆς βραχείας βολῆς ἐν τῷ Σκοπευτηρίῳ κειμένῳ κατὰ τὴν θέσιν **Βαπόρια** *πλατεῖα Μπαμπαγιώτου, οἱ δὲ μακρᾶς βολῆς ἐν τῷ Σκοπευτηρίῳ κειμένῳ κατὰ τὴν θέσιν* **Ἀξός.**

Οἱ διαγωνισμοὶ θὰ διεξαχθῶσι δι' ὅπλων, πιστολίων, περιστρόφων, καραβίνων σχολικῶν καὶ κυνηγετικοῦ ὅπλου **(Διαγώνισμα κατὰ ἐκφενδονιζομένων Δίσκων)** *ἀπὸ διαφόρων ἀποστάσεων καὶ ἀπὸ ἀποστάσεως 200* **μέτρων** *δι' ὅπλου* **Μάλιγχερ.**

Εἰς τοὺς διαγωνισμοὺς τούτους γίνονται δεκτοὶ Σκοπευταὶ κατοικοῦντες ἢ διαμένοντες ἐν Ἑρμουπόλει καὶ Σύρῳ.

ΒΡΑΒΕΙΑ

Τὰ ὀνόματα τῶν πρώτων νικητῶν ἀναγραφήσονται χρυσοῖς γράμμασιν ἐν πίνακι ἀναρτηθησομένῳ ἐν τῇ αἰθούσῃ τῆς Ἑταιρείας.

Πρὸς τούτοις ἀπονεμηθήσονται πρὸς ἅπαντας τοὺς νικητὰς Διπλώματα *καὶ* Φλογοφόροι Ροιαί.

Η ΑΠΟΝΟΜΗ ΤΩΝ ΒΡΑΒΕΙΩΝ ΓΕΝΗΣΕΤΑΙ ΠΑΝΗΓΥΡΙΚΗ

Δηλώσεις Συμμετοχῆς

Δηλώσεις πρὸς συμμετοχὴν εἰσὶ δεκταὶ διὰ μὲν τὰ διαγωνίσματα βραχείας βολῆς μέχρι τῆς 2 Ἰουνίου διὰ δὲ τῆς μακρᾶς μέχρι τῆς 10 Ἰουνίου.

Τὰ Σκοπευτήρια *τῆς Ἑταιρείας λειτουργοῦσι τὸ μὲν βραχείας βολῆς καθ' ἑκάστην καὶ καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν τὸ δὲ μακρᾶς Τρίτην, Πέμπτην, Σάββατον καὶ Κυριακὴν ἀπὸ τῆς 5 Μ. Μ.*

Ἡ Εἴσοδος *ἔσεται ἐλευθέρα πρὸς ἄσκησιν καὶ κατὰ τὰ διαγωνίσματα.*

Ὁ Κανονισμὸς *τῆς διεξαγωγῆς τῶν διαγωνισμάτων ἔχει ἀναρτηθῇ ἐν τοῖς Σκοπευτηρίοις τῆς Ἑταιρείας.*

Ἐν Ἑρμουπόλει τῇ 12 Μαΐου 1911.

ΤΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Ο ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΣ ΠΕΡΙ ΜΑΪΟΥ

Ὁ Χαιρωνεὺς φιλόσοφος ἐν τῷ σπουδαιοτάτῳ αὐτοῦ συγγράμματι: Κεφαλαίων Καταγραφῆ, ἐν ᾧ λύονται ποικίλα καὶ περίεργα ζητήματα, ἀναφέρει καὶ τὰ ἑξῆς περὶ τοῦ μηνὸς Μαΐου, ὡς ἀνεπιτηδείου διὰ γάμους. «Διὰ τί τοῦ Μαΐου μηνὸς οὐκ ἄγονται γυναῖκας· (ἤτοι δὲν νυμφεύονται;) Πρῶτον διότι εἶνε μέσος τῶν μηνῶν Ἀπριλίου καὶ Ἰουνίου, μηνῶν ἱερῶν ἀνηκόντων εἰς τὰς Γαμηλίας Θεὰς Ἀφροδίτην καὶ Ἥραν· καὶ ἑπομένως ἐκ σεβασμοῦ πρὸς τὰς θεὰς ἐκείνας ἢ προλαμβάνουσι μικρὸν ἐκτελοῦντες τοὺς γάμους πρὸ τοῦ Μαΐου, ἢ περιμένουσι τὴν ἔξοδον τοῦ Μαΐου. Δεύτερον κατὰ τὸν μῆνα τοῦτον (Μάϊον) ἐποιοῦντο ἐν Ρώμῃ τὸν μέγιστον τῶν καθαρμῶν νῦν μὲν ἀπὸ τῆς γεφύρας ῥίπτοντες εἴδωλα εἰς τὸν ποταμόν, πάλαι δὲ ἀνθρώπους. Ἡ δὲ Φλαμινίκα, ἱέρεια τῆς Ἥρας, κατὰ ἐθιμοτυπίαν οὔτε ἐλούετο τὸν μῆνα Μάϊον, οὔτε ἐκοσμεῖτο. Τρίτον· πολλοὶ τῶν Ακτίνων τῷ μηνὶ τούτῳ τοῖς κατοιχομένοις ἐναγίζουσιν (ἐτέλουν τὰ παρ' ἡμῖν μνημόσυνα εἰς νεκροὺς καὶ τὰ ψυχοσάββατα), καὶ διὰ τοῦτο ἴσως κατ' αὐτὸν τὸν μῆνα λατρεύουσιν Ἑρμῆν, ὡς Μαίας υἱόν. Τέταρτον· διότι ὁ Μάτος (major) ἀπὸ τῆς πρεσβυτέρας ἡλικίας ὠνόμασται, ὁ δὲ Ἰούνιος (junior) ἀπὸ τῆς νεωτέρας· γάμῳ δὲ ἁρμοδιώτερον τὸ νέον, ὡς καὶ ὁ Εὐριπίδης λέγει

Ἀλλ' ἢ τὸ γῆρας τὴν Κύπριν χαίρειν ἐᾷ,
Ἢ τ' Ἀφροδίτη τοῖς γέρουσιν ἄχθεται.

Τοὺς τέσσαρας εἰρημένους λόγους προβάλλει ὁ Πλούταρχος, δι' οὗς δὲν γίνονται γάμοι κατὰ Μάϊον μῆνα.

ΙΩΑΝΝΗΣ Γ. ΧΕΛΜΗΣ

Μετὰ νόσον βροτολοιγὸν καθ' ἧς οὔτε τῶν Ἰατρῶν αἱ προσπάθειαι, οὔτε τῶν οἰκείων αἱ περιποιήσεις καὶ πρὸς τὸν Ὕψιστον αἱ δεήσεις ἴσχυσαν, ὑπέκυψε τὴν παρελθοῦσαν Πέμπτην ἐν Γαυρίῳ τῆς Ἄνδρου, εἰς τὸ μοιραῖον τέλος ὁ προσφιλὴς υἱὸς τοῦ δημάρχου Γαυρίου **Ἰωάννης Γ. Χέλμης** φοιτητὴς τῆς Νομικῆς, μόλις τὸν 17ον Μάϊον διανύων. Ὁ θάνατος τοῦ συμπαθεστάτου νεανίου, τοῦ πλήρους ζωῆς καὶ σπινθηροβόλου πνεύματος, ἐβύθισεν, εἰς ἄφατον πένθος σύμπασαν τὴν οἰκογένειάν του, ἧς ἀπετέλει τὴν χαρὰν καὶ ἀγλάϊσμα, οἱ δὲ πολυπληθεῖς φίλοι του οἵτινες τὸν περιέβαλλον δι' ὅλης τῆς ἀγάπης καὶ συμπαθείας των, ἀναμιμνησκόμενοι τῶν εὐγενῶν αἰσθημάτων καὶ λοιπῶν ψυχικῶν ἀρετῶν αἵτινες ἐσβέσθησαν ὑπὸ τῆς λήθης τὴν πλάκα, πικρῶς θρηνοῦσι τὸν πρόωρον θάνατον τοῦ συμπαθοῦς νεανίου καὶ ἀνεκτιμήτου φίλου των.

Συλλυπούμενος ὅθεν κ' ἐγὼ, ὅστις διὰ στενῆς συνεδεόμην φιλίας μετὰ τοῦ μακαρίτου **Ἰωάννου,** τοῖς γονεῦσι καὶ οἰκείοις αὐτοῦ, ἀπευθύνομαι πρὸς τὴν ὑψηλὰ ἤδη εἰς τὰ οὐράνια δώματα ἱπταμένην Ἱερὰν τοῦ ἀλησμονήτου φίλου μου ψυχὴν, ὅπως ἱκετεύῃ τὸν Πλάστην καὶ ἐπιχύσῃ βάλσαμον παραμυθίας εἰς τὰς δεινῶς τρωθείσας καρδίας τῶν ἀπαρηγορήτων γονέων του καὶ τῶν ὑπεραγαπησάντων πολυπληθῶν φίλων του.

Ἰω. Γούτας
Ἱεροψάλτης

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Μόλις συνελθόντες ἐκ τῆς πληξάσης ἡμᾶς συμφορᾶς διὰ τοῦ θανάτου τοῦ προσφιλεστάτου ἡμῖν υἱοῦ καὶ ἀδελφοῦ **Ἰωάννου Γαβαλλᾶ,** *ὀφείλομεν κατὰ καθῆκον νὰ εὐχαριστήσωμεν δημοσίᾳ τοὺς κ. κ. Διευθυντὴν, Ὑποδιευθυντὴν, τῆς Ἀστυνομίας, τοὺς ὑπαξιωματικοὺς αὐτῆς, τοὺς συναδέλφους αὐτοῦ, ἔτι δὲ καὶ πάντας τοὺς συμπολίτας τοὺς μετασχόντας τοῦ πένθους καὶ παρακολουθήσαντας τὴν ἐκφορὰν αὐτοῦ.*

Ἡ μήτηρ
Φλουρία Ε. Γαβαλλᾶ *Οἱ ἀδελφοὶ*
Μαρουλία Ε. Γαβαλλᾶ
Γεώργ. Ε. Γαβαλλᾶς.

ΠΟΙΚΙΛΑ

Οὐδὲν καινὸν ὑπὸ τὸν ἥλιον.

Ἂν ἐχρειάζετο καὶ ἄλλη ἀπόδειξις, ὅτι οἱ ἑκάστοτε γυναικεῖοι συρμοὶ εἶνε ἀντιγραφὴ παλαιοτέρων ἐποχῶν, καὶ ὅτι συγκεκριμένως αὐτὴ ἡ νέα μόδα τῶν στενῶν φορεμάτων τῶν ἀντραβ εἶνε ἀρχαιοτάτη, ἰδοὺ μία περικοπὴ εἰλημμένη ἐκ τοῦ βιβλίου τοῦ Ταλμούδ.

«Καμμία γυνὴ δὲν ἠδύνατο νὰ ἐνδυθῇ καλλίτερον ἀπὸ τὰς κόρας τῆς Σιὼν καὶ νὰ στολισθῇ ὡραιότερον εἰς τὰς ἑορτάς. Ἐνίοτε ἔφερον ἐνδύματα τόσον στενά, ὥστε δὲν ἠδύναντο νὰ βαδίζωσιν εἰμὴ μὲ μικρὰ βήματα πρᾶγμα τὸ ὁποῖον ταῖς ἐπέτρεπε νὰ τὰς θαυμάζουν περισσοτέραν ὥραν οἱ διαβάται».

Ὥστε ὡς βλέπει ἡ ἀναγνώστρια, κατὰ τὴν βαβυλωνιακὴν ἐκείνην περίοδον, αἱ γυναῖκες ἀκολουθοῦσαι τὸν συρμὸν τῶν ἀντράβ, ἀπέβλεπον, κατὰ τὴν μαρτυρίαν τοῦ Ταλμοὺδ, εἰς τὸ νὰ μένουν περισσότερον ἐκτεθειμέναι εἰς τὸν θαυμασμὸν τῶν διαβατῶν.

Διαφήμισις Ἀμερικανοῦ.

Ἡ πρακτικωτέρα διαφήμισις ἢ μέθοδος πρὸς ἄγραν πελατείας εἶνε ἀναμφισβητήτως ἐκείνη τὴν ὁποίαν ἐπενόησε προσφάτως καὶ ἔθεσεν εἰς ἐφαρμογὴν μέγας ἐμπορικὸς οἶκος νεωτερισμῶν ἐν Ν. Ὑόρκῃ Ὁ οἶκος οὗτος εἰς ἕκαστον πελάτην ἀγοράζοντα ἔστω καὶ μικρᾶς ἀξίας πρᾶγμα χορηγεῖ ἐν δελτίον τὸ ὁποῖον παρέχει ἔκπτωσιν 15 τοῖς ἑκατὸν ἐκ τῶν τιμολογίων τῶν ἁμαξῶν, καὶ τῶν ἀγοραίων αὐτοκινήτων καὶ ἄλλων μέσων συγκοινωνίας.

Ὅμοια δελτία ἀλλὰ μικροτέρας ἐκπτώσεως δίδονται εἰς οἱανδήποτε εἰσέλθῃ εἰς τὸ κατάστημα, εἴτε ἀγοράσῃ εἴτε δὲν ἀγοράσῃ ἐμπόρευμα. Ἡ πρωτότυπος αὕτη διαφήμισις ἐδιπλασίασε τὰς εἰσπράξεις τοῦ καταστήματος.

Ταξεῖδι εἰς τὴν Σελήνην.

Ἕνας Ἀμερικανὸς—δὲν ἠδύνατο φυσικὰ νὰ εἶναι τίποτε ἄλλο—ἔχων ἀναμφιβόλως καιρὸ γιὰ χάσιμο, ὑπελόγισε πόσον θὰ ἐκόστιζεν ἕνα ταξεῖδι εἰς τὴν..... Σελήνην μὲ τὰ συνήθη μέσα μεταφορᾶς τὰ ὑπάρχοντα εἰς τὴν γῆν, ἕνα ταξεῖδι δηλαδὴ σιδηροδρομικὸν ἀπὸ τῆς γῆς εἰς τὴν Σελήνην. Κατὰ τὸ τιμολόγιον λοιπὸν τῶν Ἀμερικανικῶν σιδηροδρόμων, ἓν εἰσιτήριον σιδηροδρόμου τρίτης θέσεως ἀπὸ τῆς γῆς εἰς τὴν Σελήνην θὰ ἐστοίχιζε τέσσαρα ἑκατομμύρια 650 χιλιάδες φρ. Πολὺ περισσότερον δὲ θὰ ἐκόστιζε μὲ τὰ τιμολόγια τῶν εὐρωπαϊκῶν σιδηροδρόμων. Ἴσως μὲ ἀεροπλανον θὰ ἐκόστιζε πολὺ ὀλιγώτερον.

Καὶ πόσον θὰ διήρκει τὸ ταξεῖδι αὐτό; Εὐνόητον εἶνε ὅτι πρόκειται περὶ ἑνὸς ταξειδίου ὀλίγον μακρυνοῦ. Ἂν ὑπολογίσωμεν μὲ σιδηρόδρομον διατρέχοντα ἑξήκοντα χιλιόμετρα τὴν ὥραν, θὰ ἐχρειάζοντο δύο καὶ ἥμισυ ἑκατομμύρια ὡρῶν, δηλαδὴ 285 ἔτη. Οὔτε μία, οὔτε δύο ζωαὶ ἀνθρώπου δὲν θὰ ἔφθανον.

ΒΟΥΤΥΡΑ ΓΑΛΑΚΤΟΣ

Εἰς τὸ παρὰ τὴν παραλίαν Κατάστημα τοῦ κ. Κωνστ. Ρουσάλη ἔφθασαν τὰ **Νέα Βούτυρα Γάλακτος** τὰ πεφημισμένα Ὀρεινὰ Πουρναρίσα Λαμίας. Πωλοῦνται χονδρικῶς μὲν πρὸς δραχ. 6.10 λιανικῶς δὲ πρὸς δραχ. 6.40 κατ' ὀκᾶν.

Ἐνοικιάζεται ἐν Ἐπισκοπείῳ εὐάερος καὶ εὐρύχωρος οἰκία. Πληροφορίαι παρὰ τῇ ἰδιοκτητρίᾳ Κυρία Μαρία χήρα Ἐμμ. Ἀνδρουλῆ.

Ἐνοικιάζεται ἡ ἐν Ἐπισκοπείῳ διώροφος οἰκία τοῦ κ. Κωνστ. Ρουσάλη ἔχουσα πάντα τὰ εἰς οἰκογένειαν χρήσιμα, ἐν οἷς καὶ λουτῆρα καὶ δεξαμενὴν καὶ κῆπον. Ὁ βουλόμενος ἀποταθήτω πρὸς τὸν ἴδιον.

Μόνον *εἰς τὸ* **Πρακτορεῖον τῶν Ἐφημερίδων** *ζητήσατε τὰ γνήσια Γαλλικὰ* **Βεονίκια** *διὰ τὰ ὑποδήματά σας, καθὼς καὶ Ἀγγλικὰ* **Σαπούνια** *μόνον πρὸς 30 λεπτὰ ἕκαστον κυτίον.*

ΔΡΟΜΟΛΟΓΙΟΝ
ΤΩΝ ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΩΝ ΑΤΜΟΠΛΟΙΩΝ
ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ ΤΩΝ ΘΑΛΑΣΣΙΩΝ ΔΙΑΠΟΡΘΜΕΥΣΕΩΝ
MESSAGERIES MARITIMES

Ἀναχωρήσεις ἐκ Σύρου

ΑΝΟΔΟΣ κατὰ δεκατετραήμερον ἡμέραν Πέμπτην διὰ **Θεσσαλονίκην, Κωνσταντινούπολιν καὶ Ὀδησσόν.**

23)5 6)19 Ἰανουαρίου	23)6 7)20 Ἰουλίου
20)2 3)16 Φεβρουαρ.	21)3 4)17 18)31 Αὐγ.
17)2 3)16 17)30 Μαρ.	1)14 15)28 Σεπτεμ.
31)13 15)28 Ἀπριλ.	29)12 13)26 Ὀκτωβρ.
18)11 12)25 Μαΐου	27)9 10)23 Νοεμβρίου
26)8 9)22 Ἰουνίου	24)7 8)21 Δεκεμβρίου

ΚΑΘΟΔΟΣ κατὰ δεκατετραήμερον ἡμέραν Τρίτην διὰ **Μασσαλίαν, Ἄβρην** καὶ **Λονδῖνον.**

28)10 11)24 Ἰανουαρ.	28)11 12)25 Ἰουλίου
25)7 3)21 Φεβρουαρ.	26)8 9)22 Αὐγούστου
22)7 8)21 Μαρτίου	23)5 6)19 Σεπτεμβρ.
22)4 5)18 Ἀπριλίου	20)3 4)17 18)31 Ὀκτ.
19)2 3)16 17)30 Μαΐου	1)14 15)28 Νοεμβρίου
31)13 14)27 Ἰουνίου	29)12 13)26 Δεκεμβρ.

Διὰ πλείονας πληροφορίας ἀπευθυντέον εἰς τὸ Πρακτορεῖον Σύρου.

Ὁ Πράκτωρ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΑΜΒΑΚΑΡΗΣ

ΠΩΛΕΙΤΑΙ Τυπογραφικὸν Πιεστήριον *Ἀμερικανικὸν, τελειότατου συστήματος, κινούμενον διὰ τοῦ ποδὸς, ἡ πλάξ του εἶναι διαμέτρου 30 × 22. Πληροφορίαι παρ' ἡμῖν.*

Ζητήσατε **Μουσικὰ τεμάχεια** εἰς τὸ «Πρακτορεῖον τῶν Ἐφημερίδων».